

Ur Fritz von Dardels "Minnen"

Vi fortsatte vår båtferd uppför älven till Jokkmock, en liten by, där prästen har sitt boställe. I detta togo vi in och hvilande över en dag. Bostället är af tarfligaste slag, men pastor Westerlund och hans talrika familj gjorde sitt bästa för att undfägna prinsen och hans följeslagare. Sedan 30 års tid bosatt i Jokkmock, har Westerlund förvärfvat sig sina vidt kringpridda sockenbors vördnad och kärlek; med en lön af 1,500 kr. har han lyckats uppfostra 17 barn, vilka alla äro vid god hälsa; en son är redan präst, två andra skollärare och tre gymnasister i Luleå, dit ena systemen följer dem för att sköta hushållet åt dem under terminerna. Flickorna äro vackra blondiner, de städa rummen och passa upp oss vid bordet. Under vintermarknaden är prästgården öfverfull af gäster, mest lappar; de giftaslystna passa då på att låta viga sig; under året födda barn döpas; de gamla taga reda på sina födelseår som de regelbundet glömma, så att den arme prästen vanligen tillbringa halfva sin dag med att bläddra i kyrkböckerna för att kunna tillfredställa deras nyfikenhet. Somliga medföra presenter: en renskinka, en renhud etc.